

● לכתבת מבט שני, יהודית (גיזוי) לרן, על כתבתה המעולה, שהוקדשה למצב לימוד הערבית במערכת החינוך. בכתבתה של לרן היתה תזכורת לימיה הטובים של הטלוויזיה הישראלית. כאשר זו הת-

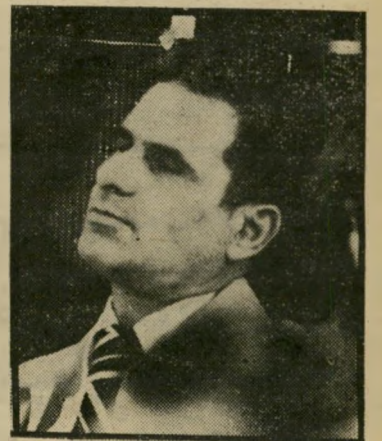
כתבת לרן מערכת חלולה

מודה עדיין עם בעיות עקרוניות של החברה הישראלית. שאלותיה האינטלי-גנטיות, העריכה הידינאמית, התחקיר ה-מעמיק (שחשף את שורשי הבעיה עוד משנות ה-30) — העמידו את מערכת החינוך כמערכת חלולה, שאינה מעניקה סיוע להשתלבות הלשונית של הישראלים במרחב.

צל"ג

שואה של כפפת

● לשלמה אהרונופון ולעמיתיו ש-הצליחו, במאמץ גדול, להסביע את אחד האירועים הגורליים ביותר בתולדות ה-מאה ה-20, ועידת ואנוה, בים של סטפסט, כתוכניתם על הבית ברחוב ואנוה. (השם עצמו מופקס: הבית שוכן ליד אגם ואן, ושם הרחוב הוא ליד אגם ואן הגדול.) חוץ מכמה דקות מעניינות על אלפרד

מנחה אהרונופון מדושני עונג

ספר, שררהימוש הנאצי שהלך בינתיים לעולמו, לא היה מדברים כל חידוש. שלושה יהודים מרובי-מעצמם (לצד אהרונופון מדושני-עונג — יהודה באואר ואליהו בן-אליש) דיברו ודיברו. לא נעשה נסיון לשחזר את הפגישה הנוראה של הפקידות הנאצית. בעידן שלאחר עמוד האש, ויכוח כזה על המירקע הוא מגוחך.

מאחרי הקלעים

עונשי ארידור

נסיונות-ההתנכלות של צמרת משרד-האוצר בתקציבי רשות-השידור הגיעו לשיא חדש ביום הראשון. כאשר הגיש משרד-האוצר לאישור הממשלה את ה-תקציבים של משרד-ההגנה והרשויות

סופה של דילמה

דבר-מה רקוב בהנהלת הטלוויזיה ה-ישראלית. דומה כי אין מנהל לטלוויזיה, ואין מדיניות עקרונית של תוכנו-מיש-דרים גורמלי.

תיכנון החורף החדש, שהופעל רק לפני חודשיים, עבר בשבועיים האחרונים ניתוח פלאסטי שנכשל. הניתוח חשף לעיני ה-צופים את אוזלת-היד של מנהל-הטלוויזיה, יצחק שימעיני.

מישחק הכיסאות המוסיקליים, שבמהלכו הועבר דאלאס ליום הראשון, בלחצם של בעלי בתי-הקולנוע, ושינוי של שאר ה-תוכניות בהתאם לכך, הפך את לוח-ה-המישדרים למשעמם. אילו היתה הטלוויזיה הישראלית מתמודדת בערוץ שני, ספק אם היו נותרים לה צופים. מלבד מנהל-התחנה, שהיה מתמוגג מתוכניות אופרה ושורת-הידו.

מילה חדשה, שהתחילה להתהלך במיסי-דרונות בניין-הטלוויזיה, היא תיחודש. עובדי הטלוויזיה מכנים בה את שינוי התיכנון המקורי.

תהליך התיחודש לא נעצר בשינויים אלה. שימעיני מתכוון להוריד מן המסך את דילמה, בהנחיית ירון לונדון, בשל לחציהם של חברי ועדת-הסברה. את

מנהל-טלוויזיה שימעיני להוריד מן המסך

כי מדיניות-המישדרים מכוונת למניעת יצירה מקורית או דיון-אולפן בנושאים השנויים במחלוקת, והחלפתם בתוכניות קנויות כלשהן. את המישובצת הריקה של דילמה בלוח-המישדרים עשויה למלא הקומדיה-בהמ-שכים האמריקאית רודה.

מקומה של דילמה בשעת שידור-השיא של יום א' תתפוס תוכנית-הנפול החברו-תית שמונה חצי. עיקרון אחד של מדיניות-המישדרים, המאפיין את התקופה שבה מנאל שימעיני את הטלוויזיה, הוא ההתרחקות וההתקפ-לות מכל תוכנית מקורית ישראלית. דומה

ג'אר נאמן, כדי שזה יגן על סרטו.

מכה מאקוים

פרשיית הפסילה של סרט מן העבר עומדת לסבך את הנהלת רשות-השידור במערכת מישפטית עקרונית וחסרת-תקדים. זהו פרשת סירטו של הבימאי עמוס גיתאי, הבית, שהנהלת הטל-וויזיה, בהמצחו של היועץ-המישפטי הוותיק של הרשות, נתן כהן, טוענת שהוא רכושה של רשות-השידור, ושאין לכימאי כל זכויות עליו.

בימים אלה שיגר המומחה מס' 1 של ישראל לחוקי זכויות-יוצרים, עורך-הדין יוקטור חזן, פרקליטה של אקוים (איגוד הקומפוזיטורים והמחברים) חוות-דעת ל-רשות-השידור ובה הבהיר, על-סמך ה-אמנות הבינלאומיות לשמירת זכויות-יוצ-רים (שישראל חתומה עליהן), כי זכות-היוצרים על סירטי טלוויזיה היא בידי הבימאים, ולא בידיהם של מזמיני ה-סרטים. לפי חוות-דעת זו, מאבד הבימאי את זכות-היוצרים רק אם ויתר עליה. המערכה המישפטית, העומדת להיפתח על-ידי גיתאי, בתמיכת אקוים, על-סמך חוות-הדעת של חזן, עשויה ליצור מצב מישפטי חדש. הכרה חוקית תקדימית בזכויות הבימאי תנע מהנהלת רשות-השידור את צינור הסרטים הנעשים עבר-רה, גם בידי עובדיה.

רדיו

נושא וילנר

מאבק גלוי, המתנהל בימים אלה בהנ-

סערת אחימאיר

ביום השלישי שעבר, למחרת הקרנת התוכנית זה הזמן בהנחיית רם עברון, הגיע עורך-מוקד, יעקב אחימאיר, לבניין הטלוויזיה כשהוא זועם ורוגז. הסיבה היתה ראיון חד-צדדי, בעל אופי סנסציוני בלתי-ישקול, שערך רם עברון לעיתונאי שבתי (סביי) טבת, על סיפרו החדש העוסק בפרשת רצח אלרזורוב. בראיון ניאץ טבת את אביו המנוח של עורך מוקד — אבא אחימאיר, לטענת הבן, לא יתכן להציג בכלי-תיקשורת את הפרשה כולה, מבלי לציין שנערך מישפט שבו זוכה אביו, שאף גישת ביעת-דיבה נגד מאשימו.

הלת קול-ישראל, מתמקד בתוכנית שיזמו כמה מבכירי הכתבים ברדיו, ששמה נוסא וילנר. התוכנית, שנעדה להביא דיוקן פוליטי של מנהיג רקיח, מאיר וילנר, החוגג לטונה את יום-הולדתו ה-70, נועדה להציג באמצעות את התפתחות המיפלגה הקומוניסטית בפלשתינה ובישראל. לטענת אותם כתבים, הם קיבלו הוראה שלא לספל בנושא בכלל, מאחר שיום-ההולדת של וילנר אינו מצדיק כתבה. לטענת כתב-ברדיו: „אילו רצינו לעשות

הסרט משחיר את פני ההנהגה ההיסטורית של מפא"י, בלוח וירון ראו את הסרט בהקרנה מיוחדת שנערכה עבורם. במה-לכה גילה ירון שגם חלקה של המיפלגה הרזיוניוויסית, כמטיפה לשבירת הפגנות, לא נוקה בסרט זה. בלוח וירון שיגרו מיכתב למנהל רשות-השידור וגינו את הסרט, בטענה שהוא חרג מן הקריטריונים של רשות-השידור. פרט מפליא בקואליציה זו: הועדד המנהל לא זימן לדיון בימאי הסרט.

כתבה על יום-ההולדת של הרב משה לוינגר, כדי להציג באמצעותו את גיל-גוליה של קריית-ארבע, אין להניח שהיו מונעים זאת מאיתנו...

כתבי-הרדיו שיש אוריה של „צנוורה פוליטית“, מפני שהנהלה נמנעת מראש מלאשר נושאים העלולים להזמין לחץ פוליטי.

לדברי מנהל הרדיו, גידעון לבי-ארי, הנושא ישודר או לא ישודר על סמך שיקולים מיקצועיים בלבד, טרם הוחלט סופית אם הרעיון נפסל או לא.

פסקול

שביגלדור

הוועדה של אגודת-העיתונאים הציגה להנהלת רשות-השידור דרישות בעניין המיכרו למיגוי עורך-טבת חדש. היוצרות מצב חסר-תקדים בהנהלת מחלקת-החד-שות. עורך-טבת המתפטר, מיכה לימור, יתפקד עד סוף חודש ינואר. החל באחד בפברואר לא יתפקד איש כעורך מבט, בשל איסור מטעם אגודת-העיתונאים ל-איוש התפקיד. והעורך בפועל של מבט יהיה מנהל מחלקת-החדשות, מיכה לימור. הנהלת-הטלוויזיה שוקלת עריכת מיכרו פנימי מהיר לתפקיד, שבו ייפסלו כל המועמדים ממחלקת-החדשות. מייד אחרי כן יש בכוננת ההנהלה לפתוח ב-מיכרו, שבו יגישו את מועמדותם גם מועמדים מן החוץ. שמועה עקשנית טר-ענת כי בכוננת הממונה על תיק רשות-השידור, שר-החינוך והתרבות זבולון המר, ללחץ על מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, למסור תפקיד זה לסופר הארץ, דן מרגלית, שהיה בעבר מועמדו של השר למישרת מנהל מחלקת-החדשות ●● סימני שאלה רבים החלו מסתמנים ברשות-השידור, אחרי פגישה ארוכה ש-ניהלו מנכ"ל הטלוויזיה, יוסף לפיד, עם יועצו של ראש-הממשלה לענייני-תיק-שורת, אורי זרתי. הפגישה נערכה ברוח טובה בשבוע שעבר במישרדו של לפיד ●● לרגל חתימת „פרשת ארידור-שפיגלמן“ הדביקו כמה מכתבי הטלוויזיה לאישוע שפיגלמן את הכינוי „שפיגל-דור“ ●● במהלך המשבר על אופן אישור מינויו של מפקד גלי צה"ל, צבי (צביי-קה) שפירא, למישרת מנהל-התוכניות של הטלוויזיה, בחנו אנשי אגודת-העיתו-נאים בירושלים, בראשותו של עורך מבט שני, אלי ניסן, אפשרות של הגשת בג"ץ נגד הנהלת רשות-השידור. הבדיקה גילתה כי העתירה היא חסרת-סיכוי, כאשר אימו אנשי אגודת-העיתונאים כי הם ימנעו את כניסתו של שפירא לבניין הטלוויזיה. הבהיר להם יוסף לפיד כי הוא יפתח בהליך מישפטי, שיאלץ את העי-תונאים לאפשר כניסתו של שפירא.